

عنوان مقاله:

اثر شدت هرس تعادلی و هرس سبز بر برخی صفات فیزیولوژیکی، کیفی و عملکرد انگور یاقوتی (*Vitis vinifera* L.) در منطقه سیستان

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 53، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

منصور فاضلی رستم پور - استادیار مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی سیستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، زابل، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور افزایش میزان عملکرد کمی و کیفی انگور یاقوتی و انتقال دانش فنی هرس به بهره برداران، آزمایشی به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. چهار سطح شدت هرس تعادلی شامل شاهد یا عرف محلی، هرس ۶۰+۱۰، ۴۰+۱۰ و ۲۰+۱۰ جوانه به عنوان فاکتور اول و چهار سطح شدت هرس تابستانه شامل شاهد یا بدون هرس سبز (G۱)، هرس شاخه های سبز از بالای هشت برگ روی آخرین خوشه (G۲)، هرس شاخه های نرک + شاخه های سبز از بالای هشت برگ روی آخرین خوشه (G۳)، هرس شاخه های سبز بدون محصول از ته + شاخه های نرک + شاخه های سبز از بالای هشت برگ روی آخرین خوشه (G۴) به عنوان فاکتور دوم در نظر گرفته شدند. هرس تعادلی ۲۰+۱۰ باعث افزایش صفات محتوای نسبی آب برگ، ضریب باردهی و مواد جامد محلول به ترتیب به میزان ۸/۹، ۶/۴۴ و ۱۳ درصد نسبت به شاهد و کاهش صفات سطح برگ، اسیدپتت آب میوه و تعداد روز تا رسیدگی به ترتیب به میزان ۶/۱۳، ۸/۱۲ و ۳/۱۷ درصد نسبت به شاهد گردید. همچنین هرس سبز G۴ باعث افزایش صفات محتوای نسبی آب برگ و مواد جامد محلول به ترتیب به میزان ۲/۱۱ و ۱۲ درصد نسبت به شاهد و کاهش سطح برگ، اسیدپتت آب میوه و تعداد روز تا رسیدگی به ترتیب به میزان ۷/۱۹، ۳/۵ و ۲/۱۹ درصد نسبت به شاهد شد. برهمکنش هرس تعادلی ۲۰+۱۰ و هرس سبز G۴ باعث افزایش صفات درصد جوانه های سبز، رنگ گیری خوشه و عملکرد به ترتیب به میزان ۶/۳۸، ۳۳ و ۲/۱۴ درصد نسبت به شاهد شد. بطور کلی نتایج نشان داد که هرس تعادلی ۲۰+۱۰ همراه با هرس سبز G۴ باعث افزایش عملکرد به میزان ۴/۴۷ درصد نسبت به هرس تعادلی ۲۰+۱۰ در شرایط بدون هرس سبز شد.

کلمات کلیدی:

رنگ گیری خوشه، سطح برگ، ضریب باردهی، محتوای نسبی آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713338>

